

El Congrés rebutja la proposta del Partit Popular

Stop a la denominació d'origen de la taronja valenciana

En els primers metres, la cursa de la recerca de la denominació d'origen de la taronja valenciana ha estat encapçada.

A causa de l'oposició del govern central ha estat rebutjada la proposta presentada pel Partit Popular, perquè, segons l'opinió dels partits polítics i del mateix sector cítricol, "ha estat precipitada", ja que no han consultat els vertaders interessats, que es troben en aquest moment estudiant l'informe sobre la denominació d'origen proposada per la Conselleria.

La proposició no de llei presentada pel grup popular demanant la inclusió dels cítrics i els seus derivats en el règim de denominacions d'origen, ha estat rebutjada per la comissió d'agricultura del Congrés, en considerar que la petició ha de ser demanada pel mateix sector.

A l'igual del govern central, la Conselleria d'Agricultura està disposada a dur endavant la denominació d'origen de la taronja valenciana "si el sector agrícola així ho vol", segons Tomás Llorca, director general del departament d'Innovació i Promoció Agrària de la Generalitat.

És important considerar que una denominació d'origen només és possible si es té l'ajuda del sector econòmic i d'un cert nombre d'agricultors i comerciants que es vulguen afegir voluntàriament a obtenir aquesta denominació. A l'efecte es crearà un reglament propi, que obligarà a complir aquesta cèdula. També és necessari un suport social dels consumidors, els quals han d'apreciar el producte que se'ls vendrà.

Segons Tomás Llorca, "el procés de la denominació d'origen es troba en els primers metres de la cursa". Una vegada que els interessats decideixen donar-li suport es presentarà la proposta al govern central i, després de la seua aprovació es nomenarà un consell regulador professional encarregat de fer els estatus".

Fins ara, al País Valencià hi ha qua-

Cal un mínim de superfície treballada.

ARXIU

tre denominacions d'origen concedides, i es treballa al voltant d'altres cinc: els nesprers de Callosa d'En Sarrià, les cireres de la muntanya d'Alacant, el torró de Xixona, la xufa i l'orxata de xufa valenciana, i els licors tradicionals d'Alacant.

A la reunió celebrada el 18 de febrer, a la qual assistiren organitzacions professionals agrícoles, cooperatives, comerciants i representants de la Conselleria d'Agricultura, es tractaren temes en relació a la denominació. Aquests fan referència al procés de constitució, a quines possibilitats hi ha, si afectarà tota la taronja, per zones... En aquesta reunió es va fixar el termini d'un mes perquè els sectors interessats estudien l'assumpte i decideixen si convé o no continuar amb la denominació d'origen i en quines condicions. Estudiada el projecte, mostraran els seus punts de vista, i des d'aquest moment serà més viable la recerca de la denominació d'origen de la taronja.

Per a Tomás Llorca, "si el sector agrícola demana la denominació d'origen de la taronja valenciana, la Conselleria també ho farà. Fins ara -afegeix-, les peticions es produeixen des dels ajuntaments i les comunitats de regants, que potser, no són els més adequats, encara que em pareix bé que també ho facen". Podria donar-se el cas, paradoxalment, que el govern central incloguera la taronja en la llista de productes que tenen característiques pròpies per optar a la denominació d'origen, però no hi haguera cap agricultor que la demanara. Aleshores la denominació d'origen d'aquest producte no existiria.

Es pot citar com a exemple del cas anterior, el de l'oli i el de l'arròs, que estan inclosos en la llista, però els arrocers i oliers valencians no ho han demanat. Només té denominació d'origen l'oli de Jaén, perquè aquest sector es va mostrar interessat a aconseguir-la.

Els productes que actualment es troben en procés d'obtenció de la denominació d'origen tenen qualificació de productes de qualitat dins del país. La qualitat de la taronja és evident, però encara no s'ha definit si és una denominació per a tota la taronja, per a una única varietat per a tot el país.

"Si el sector cítricol no es mou ni decideix, no podem treballar en favor de la denominació d'origen de la taronja", afirmen fonts de la conselleria. En el cas del vi, no hi ha denominació per a tot el país, sinó per a zones concretes com Alacant, Utiel-Requena i València". Dins d'aquesta última, hi ha subcomarques com l'Alt Túria per als blancs, el Clariano i el Valentino.

Un altre cas similar és el del raïm de taula, que posseix la denominació només per a la empaquetada amb determinades varietats. Tot això indica que l'obtenció d'una denominació d'origen és més fàcil amb productes més concrets en zones molt restringides, ja que la cohesió entre els interessats és major.

"No ens oposem que la denominació d'origen siga per a tota la taronja, però serà més senzill si es reuneixen per zones", matisa el director general d'Innovació i Promoció Agrícola, Tomàs Llorca.

UN PRIMER ESBORRANY

L'informe lliurat als assistents a la reunió del dia 18 de febrer, "no és més que un primer esborrany perquè el sector cítricol valencià tinga una idea clara sobre una sèrie de qüestions importants que cal conèixer i complir si es desitja obtenir una denominació d'origen", segons paraules del director general.

Per a la seua elaboració s'ha seguit el mateix criteri que es va utilitzar per a confeccionar el dels vins i l'oli, però en aquest cas concret s'ha duplicat el sector de productes no vitiviníloques.

Dos aspectes són interessants en aquest informe. D'una banda, cal tenir en compte que la denominació d'origen representa un esforç per millorar la qualitat del producte. No s'ha d'oblidar que les categories de la taronja que poden optar a la denominació d'origen són la "primera" i "l'extra", i en queden fora les altres categories. En el cas del vi d'Utiel-Requena s'estableix la distinció entre el de "taula" i el "denominat".

D'altra banda, perquè hi haja la denominació d'origen, cal complir uns mí-

Vicente Hernández, president de l'Associació Valenciana d'Agricultors (AVA).

ARXIU

nims de superfície treballada i de comercialització. La designació reserva als agricultors una exclusivitat del nom, que és una espècie de defensa contra la competència deslleial. Per això, per defensar un nom exclusiu, el grup que obté la denominació ha de ser nombrós.

Hi ha un registre que constitueix la part fonamental de control d'una denominació d'origen, a la qual s'ha d'apuntar el 25% de la superfície de la zona de producció i comercialitzar-hi al menys el 50%, amb l'etiqueta corresponent de compliment de la qualitat establerta.

Xifres tan elevades podrien aconseguir-se en un termini de quatre anys. De no ser així, la denominació d'origen restaria desqualificada per l'estat. Un altre punt important que cal destacar en aquest informe és que la pertinença a una denominació d'origen no és debades, cal pagar unes taxes amb les quals es financien les actuacions del consell regulador. Tot consell ha de tenir un servei d'administració i un altre de control.

De la promoció i publicitat del producte s'encarregarà el servei d'administració, i del control de qualitat el que porta el mateix nom. Dins d'aquest últim cal destacar dues figures, d'una banda un inspector del Ministeri d'Agricultura, i de l'altra un controlador, que és un personatge del consell, reconegut per l'administració, que controla les normes

de qualitat i desqualifica la denominació d'origen que no compleisca aquestes normes.

Les despeses del servei d'administració afegides a les despeses del de control poden arribar a suposar una quantitat entre 10 i 15 milions de pessetes sense comptar la publicitat.

Els costos produïts per la promoció i la publicitat són coberts per l'estat, mitjançant l'assignació d'una quantitat fixa anual al consell en relació amb la tasca que aquest desenvolupa. El consell presentarà a l'administració el seu pla de promoció i publicitat del producte.

Les despeses de funcionament seran cobertes pels agricultors i comerciants adscrits a la denominació. Aquestes últims desembutxacaran cada any la part que els corresponga d'acord amb el nombre d'hectàrees que posseeixen. Els comerciants, per la seua part, pagaran un percentatge per empresa instal·lada i una quantitat fixa per unitat comercialitzada. En el cas del vi es paga per ampolla.

Per últim, el consell regulador del vi serà compost per 14 o 15 membres —la meitat productors, la meitat comerciants— encarregats de regir la societat. Al registre, a més d'apuntar-hi el nom, la superfície de la zona de producció i la seua comercialització, també ha de constar-hi el nombre d'hectàrees; la va-

El ministre d'Agricultura, Carlos Romero i Tomas Llorca, director general de Promoció Agrària.

ARXIU

rietat o varietats per a les quals es demana la denominació d'origen, i les instal·lacions de què disposa.

CARACTERÍSTIQUES DE LA TARONJA

Les característiques que defineixen la qualitat de la taronja són a mans dels agricultors i comerciants que formen el consell regulador. La conselleria imposa que la qualitat siga major que l'expressada a la reglamentació tècnica-sanitària d'aquest producte.

Al comerç intern, la taronja té adjudicades diverses categories: primera, segona, tercera i extra. Aquest mercat permet que les taronges pertanyents a la primera categoria tinguen petites friccions equivalents a un 10% per unitat. En canvi en la denominació d'origen, hauria que baixar el nivell al 5 o 7%, encara que tot depèn del criteri del consell.

A mesura que aquest vaja adquirint certa solidesa, els nivells de qualitat seran cada vegada més forts, a causa d'interessos del mateix sector.

EL REGLAMENT

Abans de començar l'elaboració del reglament que regirà una denominació d'origen, és imprescindible que el pro-

ducte estiga inclòs en la llista de productes que tenen o desitgen una denominació.

El reglament serà creat pel Consell, a partir d'unes normes mínimes. Per a facilitar aquesta tasca, la conselleria entregarà als encarregats altres reglaments de sectors semblants que podran utilitzar com a guia d'acció.

Després passarà a mans de la Conselleria d'Agricultura, la qual procedirà a la seua aprovació, ja que té transferides les competències sobre les denominacions d'origen. Després el govern central haurà de ratificar el procés.

Un reglament aprovat al País Valencià només té valor dins el territori valencià. "Sí, per qualsevol raó, el govern central volguera estendre'l a tot l'estat espanyol -diu Tomás Llorca- hauria d'exposar les seues raons. Però açò no sol ocórrer -afegeix-, ja que mantenim bones relacions i perseguim els mateixos fins que el govern central".

OPINIONS DEL SECTOR

El conseller d'Agricultura, Lluís Font de Mora, va declarar que l'administració està disposada a continuar amb els tràmits per a obtenir la denominació d'origen de la taronja, encara que va indicar que "el sector encara no té una idea clara d'allò que vol".

Malgrat tot, l'Administració cooperarà de forma oberta amb aquesta iniciativa. Sempre que s'afronte amb seriositat, nosaltres també hi jugarem fort".

Respecte al projecte de la denominació d'origen, el conseller ha manifestat no conèixer, fins al moment, cap elaborat pel sector, i ha de ser ell el que ho demane al govern central".

Per a Julio de Miguel, president del Comitè de Gestió de Cítrics, "el projecte de la denominació d'origen presenta moltes dificultats.

Es parla de garantir la qualitat -afegeix-, quan aquesta està assegurada per les marques serioses que han sabut crear el seu prestigi oferint els millors productes. Els beneficis que aportaria la denominació d'origen per al sector cítricol -diu Julio de Miguel- serien molt escassos".

D'altra banda, Vicent Hernández, president d'AVA (Associació Valenciana d'Agricultors), pensa que "la denominació d'origen consisteix a superar-nos més quant a la qualitat que tenim ara". També va dir que "la denominació augmentarà la qualitat de la taronja i projectarà la comunitat amb vista al futur".

El sector té algunes dificultats per a l'obtenció de la denominació, però tots li donen suport.

Cristina Ortí